

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 4
din 03.05.2010**

Dosar nr.: 447/2009

Petiția nr.: 9978 din data 11.11.2009

Petent: Asociația pentru Apărarea Drepturilor Apatrizilor și Refugiaților, prin reprezentant legal

Reclamat: Secția 10 Poliție București, prin agenți de poliție

Obiect: acte de discriminare privind nerespectarea procedurilor legale și purtare abuzivă împotriva unor voluntari ai asociației pe motiv de rasă și culoare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. Asociația pentru Apărarea Drepturilor Apatrizilor și Refugiaților, în numele dlor. N D. F, T P A, F N, M V, cu domiciliul ales la sediul din str. ,

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Secția 10 Poliție București, prin agenți de poliție, cu domiciliul procedural la Secția 10 Poliție, sediul Str. Stelea Spartaru, nr. 13-15, sector 3, București

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea vizează acte de discriminare privind nerespectarea procedurilor legale și acte purtare abuzivă împotriva persoanelor reprezentate de petentă, pe motiv de rasă și culoare a pielii

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 9978 din 11.11.2009, petenta susține că cetățeni din Camerun, în speță N D F , T P A , F N și M V , voluntari ai asociației, au fost discriminați de către lucrătorii Secției de Poliție nr. 10 București pe motiv de rasă și culoare a pielii. Astfel, petenta susține că în data de 05.11.2009 agenții de poliție au descins la adresa din str. Râmnicul Sărat, nr.8, efectuând o percheziție fără să prezinte autorizație emisă de un judecător, fără să aducă la cunoștință actele de procedură în limba celor supuși percheziției, motivul reținerii și audierii respectiv confiscării telefoanelor mobile. De asemenea, petenta arată că reclamații nu au respectat dreptul la apărare al celor reținuți, având un comportament insolent, aducând acuze privind aducerea ilegală a "negrilor" în România, respectiv că apără "ciori".

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 10363/23.11.2009 excepția de necompetență materială, motivată, a fost comunicată petentei. Colegiul a pus în vedere petentei că actele și faptele imputate au fost săvârșite de funcționari publici cu statut special, în speță polițiști, în exercițiul atribuțiilor legale, astfel încât CNCD nu se poate pronunța cu privire la eventuale fapte de purtare abuzivă sau îngrădirea unor drepturi, fapte prevăzute și sancționate de legea penală.

4.3. Colegiul Director a solicitat petentei să își prezinte propriile apărări față de excepția invocată din oficiu și a acordat termen la data de 20.12.2009. Petenta nu a comunicat apărări până la data soluționării dosarului.

4.4. În perioada 28 noiembrie 2009 – 22 aprilie 2010, Colegiul CNCD s-a aflat în imposibilitate de a organiza deliberări. Urmare încetării succesive a mandatelor a 6 membrii în Colegiul CNCD, s-a declanșat procedura de numire de către Parlamentul României, potrivit art. 22 alin. 2 și art. 24 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Prin Hotărârea Parlamentului nr. 27/20.04.2010 publicată în Monitorul Oficial nr. 265 din 22.04.2010 au fost numiți noii membri ai Colegiului CNCD. Dosarul nr.447/2009 a fost soluționat în data de 03.05.2010.

V. Susținerile părților

5.1.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 9978 din 11.11.2009, petenta susține că cetățenii din Camerun, voluntari ai asociației, au fost discriminați de către lucrătorii Secției de Poliție nr. 10 București pe motiv de rasă și culoare a pielii. În

acest sens, petenta arată că în data de 05.11.2009 agenții de poliție au descins la adresa din str. Râmnicul Sărat, nr.8, efectuând o percheziție, fără să prezinte autorizația emisă de judecător.

5.1.2. Acestor persoane nu li s-a adus la cunoștință într-o limbă pe care o cunoșteau actele de procedură efectuate, fiind puși să semneze documente în limba română, fără a li se aduce la cunoștință conținutul. Nu li s-a prezentat motivul perchezițiilor, al reținerii și audierii respectiv confiscarea telefoanelor mobile, din dispreț față de culoarea acestora. Petenta consideră că atitudinea agenților de poliție a fost disprețuitoare față de aceste persoane pentru că sunt negri, fapt reflectat și în nerespectarea procedurilor

5.1.3. Petenta susține că în data de 06.11.2009 avocatul asociației, domnul M R , împreună cu reprezentantul legal al asociației, domnul E V , s-au prezentat la sediul secției de poliție iar agenții au avut un comportament insolent, acuzându-i pe pe aceștia că aduc ilegal negrii în România. Agenții au refuzat să indice avocatului numărul dosarului în care sunt cercetați voluntarii reținuți, care sunt temeiurile de fapt și de drept ale cercetării și cine sunt persoanele care efectuează aceste acte de cercetare. Atunci când avocatul și reprezentantul asociației au protestat împotriva acestor acte de discriminare au fost dați afară din sediul secției, iar avocatul a fost amenințat cu represalii la barou pentru că apără "ciori", că nu își taie unghiile și că este murdar ca și negrii pe care îi apără.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentei, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

6.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul

1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

6.4. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că petenta invocă vătămarea drepturilor unor persoane, prin caracterul discriminatoriu al procedurilor desfășurate cu ocazia efectuării unei percheziții cât și ulterior, în cadrul procedurilor demarate la sediul poliției. Faptele de discriminare, în opinia petentei sunt circumstanțiate prin actele lucrătorilor de poliție motivate de originea rasială sau etnică a persoanelor cercetate, în strânsă legătură cu efectuarea unei percheziții fără o autorizație emisă de judecător, în lipsa prezentării unor motive pentru efectuarea percheziției, a reținerii, a audierii ori în lipsa desfășurării tuturor acestor acte procedurale într-o limbă cunoscută de persoanele vizate. De asemenea, actele de discriminare vizează, subsecvent, nerespectarea dreptului la apărare al persoanelor reținute, apărătorului ales fiindu-i îngrădită exercitarea apărării în condiții normale, precum și imputarea unor afirmații de genul "aduceți negri ilegal în România" sau "apără ciori".

6.5. Dincolo de aspectele ce privesc alegația încălcării drepturilor persoanelor care se consideră discriminate, de natură a reține un eventual raport de cauzalitate între acțiunile lucrătorilor de poliție și originea rasială sau etnică a persoanelor în cauză, Colegiul este de opinie că faptele sesizate nu se circumscriu actelor de natură contravențională, incidente Ordonanței de Guvern nr.137/2000, republicată.

6.6. În considerarea relațiilor de serviciu și a respectării drepturilor persoanelor, legiuitorul a incriminat abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, ca faptă prevăzută și sancționată de legea penală. Astfel, față de modul în care este redactată petiția, având în vedere calificarea subiecților activi, în cauză, calitatea reclamațiilor (polițiști) precum și alegația imputării actelor și faptelor săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, Colegiul Director reține că potrivit Art. 247 C. Pen. privind abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi: "Îngrădirea, de către un funcționar public, a folosinței sau a exercițiului drepturilor unei persoane ori crearea pentru aceasta a unei situații de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani".

6.7. Relațiile de serviciu presupun o comportare corectă și cuviincioasă a funcționarului public față de orice persoană, cu excluderea folosirii unor expresii jignitoare. În consecință, legiuitorul a incriminat purtarea abuzivă, ca faptă prevăzută și sancționată de legea penală. Prin incriminarea acestei fapte se asigură, pe de o parte, apărarea activității organelor, instituțiilor și altor unități

prevăzute la art. 145 C.pen., iar pe de altă parte apărarea persoanelor care vin în contact cu anumiți funcționari publici sau funcționari, în cadrul desfășurării de către aceștia a anumitor activități. (vezi Alexandru Boroi, Drept penal și drept procesual penal, Editura C.H. Beck, București, 2006, pag. 352). Potrivit art. 250 din Codul Penal: „Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

6.8. Trebuie precizat că potrivit art. 75 lit.c, indice 1, C. Pen. constituie circumstanță agravantă: „săvârșirea infracțiunii pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA”. Astfel, legiuitorul a acordat o importanță deosebită faptelor care sunt săvârșite pe temeiurile prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în art.14, considerând că astfel de acte aduc atingere gravă valorilor sociale ocrotite de legea penală, și ca atare au fost incriminate ca fiind agravate de circumstanța particulară a mobilului în cauză, constituind infracțiuni prevăzute și sancționate de legea penală.

6.9. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că ”dincolo de orice considerație privind art. 14, discriminarea bazată pe rasă poate, în anumite circumstanțe, să constituie în sine tratament degradant în sensul art. 3 al Convenției” (i.e. dreptul de a nu fi supus la tratamente inumane sau degradante). A subliniat că ”o importanță specială trebuie acordată discriminării rasiale și că a diferenția public un grup de persoane sub aspectul tratamentului bazat pe rasă poate constitui, în anumite circumstanțe, o formă special de afront adusă demnității umane”. Astfel, ”tratamentul diferențiat aplicat unui grup de persoane datorită rasei e capabil să constituie tratament degradant în circumstanțe în care tratamentul diferențiat pe baza altor criterii, precum limba, nu ar pune astfel de probleme” (A se vedea Curtea Europeană a Drepturilor Omului, fosta Comisie, cauza Asiaticilor Est Africani v. Marea Britanie, no. 4403/70, Raport 14.12.1973).

6.10. Curtea Europeană a statuat că atunci când se investighează incidente în care există suspiciunea că acte ale funcționarilor responsabili cu aplicarea legii ar putea fi motivate de ură rasială, autoritățile statului au obligația de a dispune toți pașii necesari pentru a demasca orice motiv rasist și de a stabili dacă ura rasială sau prejudecățile au jucat sau nu un rol în incidente. Se admite în acest sens, că demonstrarea motivației rasiale va fi deseori extrem de dificilă în practică. Obligația statului de a investiga posibile acte rasiste incidente unor acte de violență reprezintă o obligație de diligență și nu una de rezultat. Autoritățile trebuie să depună diligențe rezonabile pentru a administra și asigura probe, să exploreze toate mijloacele de a afla adevărul și de a pronunța decizii motivate deplin, imparțiale și obiective, fără a omite fapte suspecte care pot fi indicative sub aspectul inducerii violenței motivate rasial. (A se vedea cauza Bekos și Koutropoulos vs. Grecia, nr. 15250/02, Hotărârea din 23.11.2004, parag. 68, vezi mutatis mutandis Nachova și alții v. Bulgaria, nos. 43577/98 and 43579/98, §§ 158-59, 26.02.2004).

6.11. Curtea Europeană a reținut că a trata actele motivate rasial pe picior de egalitate cu acele cazuri care nu au un substrat rasial ar însemna a închide

ochii la natura specifică ale actelor care sunt în mod particular distructive la adresa drepturilor fundamentale. Eșuarea în a trata diferit situații care în mod esențial sunt diferite poate constitui un tratament nejustificat ireconciliabil cu Articolul 14 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, a reținut că orice dovadă de abuz verbal rasist împotriva persoanelor care fac parte dintr-o minoritate etnică sau alta este extrem de relevantă pentru a stabili dacă acte induse de ură și nelegale au avut sau nu loc. Acolo unde astfel de dovezi rezultă din investigațiile efectuate, trebuie verificat și dacă sunt confirmate, o examinare detaliată trebuie inițiată pentru a stabilit orice posibile motive rasiale. (A se vedea și cauza Stoica vs. România, nr. 42722/02, Hotărârea din 4 martie 2008, cauza Cobzaru vs. România, nr. 48254/99, Hotărârea din 26.07.2007, parag. 90, cauza Nachova și alții v. Bulgaria, citată mai sus).

6.12. Or, în raport cu obiectul petiției, Colegiul reține că în cauza dedusă soluționării se invocă îngrădirea unor drepturi de către funcționari publici cu statut special, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, pe temeiul originii rasiale sau etnice. Așa cum a reținut Colegiul în jurisprudența sa în cauze similare, astfel de fapte nu se circumscriu actelor de natură contravențională, incidente Ordonanței nr.137/2000, republicată, fiind corelative infracțiunilor prevăzute și pedepsite de legea penală, competența de investigare revenind organelor de cercetare penală. (A se vedea, în același sens, Hotărârea Colegiului nr. 190 din 10.03.2008, hotărârea nr. 509 din 29.10.2009, hotărârea nr. 549 din 12.11.2009). În consecință, Colegiul urmează a admite excepția invocată din oficiu, în cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite Asociației pentru Apărarea Drepturilor Apatrizilor și Refugiaților, cu sediul în str. Batiștei, nr.11, sector 2, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

GERGELY Dezideriu – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Data redactării 04.05.2010

Hotărâre Redactată G.D., tehored. A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

